

ВАРНЕНСКИ КОРЕНЯКЪ

Органъ на Културно-просвѣтното Икономическо Дружество „Варненски Кореняк“

Броя 3 лв.	Год. абонаментъ 25 лв. Излиза ежемесечно.	Редакция и администрация въ клуба — Варна, ул. „6 Септемврий“ № 23.	Обявления се приематъ по споразумѣние.	Бр. 3
---------------	--	--	---	----------

Какво се върши въ Комисарството по прехраната.

Ние зададохме въпросъ на управляющитѣ стопанската ни община за доклада на анкетната комисия, която бѣ назначена съ решение № 238, протоколъ № 14 отъ 9 юний 1927 г., за да провѣри положението на комисарството по прехраната отъ основаването му 1924 до 17 ноемврий 1927 г. и за неговото съществуване.

Слуховетъ, които се носяха изъ гражданството, че има некрасиви работи, вършени въ това комисарство, се потвърдиха отъ тая анкета, която сега е предъ насъ. Нееднократно сме издигали гласъ, че тоя институтъ се е преобърналъ на нечисто партизанско гнездо, где се мѣтятъ вонливи партизански смѣтки въ уцърбъ на стопанството ни. Ние сме възставали и ще възстанемъ противъ тая партизанщина, която изсмуква жизненитѣ сокове на стопанството ни, което е дошло до това плачевно и жалко положение. Ние сме на правъ път и нека кореннитѣ жители, и гражданството въобще, се убедятъ най-после отъ нашитѣ искрени и правдиви слова за да прегърнатъ, безъ колебание, нашата кауза за тържеството на нашия идеалъ. Ние се чувствуваме справедливо горди, че почнаха да се чуватъ гласове изъ народното събрание, че политиката, партизанството, трѣбва да се изхвърлятъ отъ общината, която да се грижи само за своето благосъстояние и благоустройство. Между насъ единъ гласъ на отявленъ партизанинъ се издигна недавна, казвайки: „пакостъ е сжщо, и то твърде много, гдето все още общинския институтъ е арена на политически — партийни борби.“ Не стигатъ тия единични живи слова и печатно вече се признава истината. Меродавнитѣ вестници недавна почнаха да съзнаватъ истината, че „чрезъ общината не трѣбва никога да се партизанистава“.

Тая истина отдавна, отдавна е призната и отъ самия канцлеръ Бисмаркъ, който въ една своя речъ е казалъ: „основния порокъ на общинското управление състои отчасти въ това, гдето управницитѣ на нашитѣ голѣми градове се ръководятъ отъ примѣсица на теория съ политика — че тамъ не се взематъ за правило икономическитѣ интереси.

Е. добре, ако тоя великъ умъ, който е управлявалъ тогавашната велика държава, е съзналъ тая истина, че партизанщината въ общинското стопанство е единъ „основенъ порокъ“, то ние, малкитѣ, трѣбва да се вслушаме въ тоя мощенъ гласъ, който се изказалъ за благо на стопанствата.

Предъ насъ лежи докладътъ на анкетната комисия по операциитѣ на комисарството. Съ прискърбие прелистваме тоя докладъ, виждайки, че разхищническитѣ ногтѣ на партизанството сж впили въ организма на стопанството ни, което се е обърнало на скелетъ. Ние не сме голословни, ние не изказваме кухи упрекувания и обвинения; ние сме били всѣкога и сме за истината, която сме изнасяли, изнасяме предъ гражданството, безъ

огледъ дали ще бжде тя горчива за нѣкои, които искатъ да не се говори нищо или само добро. Ние сме съгласни съ това искание, съ условие, ако прекратятъ своето жалко съществуване.

Нека фактитѣ говорятъ сами по себе си. Ние само ще ги констатираме, а гражданството само да си направи заключението и ще се убеди напълно въ правотата на нашата непростанна борба.

Ето докладътъ — въ извлечение: провѣрката е станала отъ 1924 г. до 17 ноемврий 1927 год. Споредъ доклада, комисаритѣ презъ тоя периодъ сж били: Д-ръ Д. Златаровъ, Петръ Стояновъ, Кръстю Петковъ и Никола Поповъ, а касиеръ-счетоводителъ презъ всичкото време е билъ Ст. Паневъ.

С/ка Касса.

По баланса с/ка каса дава остатъкъ да взема 382573.14 лв. Обстоятелство за очудване, нѣщо непознато въ историята на счетоводството. Отъ провѣрката, обаче, се установява, че тая сума не е 382573, а е 522649.14 лв. Касата е харчила пари, безъ да сж записани постъпленията на приходъ. Цѣлъ хаосъ! Отъ операциитѣ въ задължение на касата излиза накрая, че касата на комисарството трѣбва да има на лице 454279 лв, обаче тая сума липсва, за която, споредъ доклада, е отговоренъ касиеръ-счетоводителътъ Ст. Паневъ.

С/ка Стоки.

Бобъ, празъ, картофи, лукъ — има неоправдана сума 72808 лв.

С/ка Дърва.

Споредъ приемателнитѣ протоколи на дърва въ склада и купонитѣ за продаденитѣ дърва трѣбва да се оправдае следното:

1) За 1924/1925 — 456888 кгр. по 400 лв. тона	182755 лв.
2) За 1925/1926 — 561898 кгр. по 440 лв. тона	242835 лв.
3) За 1926/1927 — 424933 кгр. по 440 лв. тона	186970 лв.
Всичко 1433719 кгр. за	612560 лв.
И липса дървени въглища 32814 кгр. по 2.40 лв.	73753 лв.
Всичко неоправдани за дърва и въглища.	691313 лв.

С/ка Строителенъ материалъ.

Тогавашния магазинеръ *Игнатъ Кръстевъ* не е оправдалъ 28000 кгр. по 600 лева тона — 16800 л., и се държи за отговоренъ.

С/ка за дърза за 1927 г.

Оправдателни документи нѣма за 73500 кгр. по 440 лв. = 32340 лева.

С/ка Жито.

Отъ житната борса е постъпило въ комисарството 4890 кгр. за лева 33252. Това постъпление не е вписано въ книгитѣ, и не е на лице.

С/ка Брашно.

За купенитѣ брашна нѣма никакви документи, отъ които да се види колко е купено и стойността на

сжщитѣ брашна, продавани на поевфтенa цена за смѣтка на комисарството. Любопитно и изумително: когато нѣмало печалба, операцията се е извършвала чрезъ посредничество на лица, вѣнъ отъ комисарството, а когато е имало загуба, брашното е продавано отъ комисарството.

(Много добре наредено... „опитни“ хора. Б. Р.)

С/ка Дебитори — Кредитори.

С/ка на Х. банка — Варн. клонъ. На 4 IX. 26 сж внесени въ Х. Банка 30000 лв. за което комисарството притежава писма. Обаче, отъ направената справка се е указало, че банката не дължала нищо. Тая сума е била изпратена отъ бившия кметъ г. П. Стояновъ на д-во „Кремона“ въ София, чрезъ банката за покупка на нѣкакво пиано, нужно за *музикалнитѣ тържества*. (Както се вижда, г. бившия кметъ се е разполагалъ съ общ. пари безъ решение на общ. съветъ ли? Помнимъ това сжщо пиано бѣ предметъ на разискване, въ събранията на читалищното д-во, повдигна се шумъ около него, даваха се нѣколко концерта за изплащане дългове и т. н. Пусто пиано! Б. Р.)

С/ка Акц. д-во мелница „София“ Варненски клонъ.

По книгитѣ тая мелница има да дава на комисарството 424694.40 лв отъ 26 Авг. 1925. Тоя дебитъ остатъкъ и до днесъ не е потвърденъ отъ мелницата. При това положение, непонятно е, какъ е било възможно комисарството да търпи цѣли години неуредена тая смѣтка и да я показва въ актива си!

С/ка Варн. гр. община.

Отъ книгитѣ къмъ 17 ноемврий 1927 г. В. гр. общ. е съ дебитенъ остатъкъ отъ лева 2418333.03 лева. Тая операция произлиза отъ дърва, дадени на бедни и др. и вписани суми взаимнообразни отъ 1924 г. до 17 ноемврий 1927 г. — суми, които трѣбваше да легнатъ въ тежестъ на отделнитѣ годишни бюджети. (Имали разписки отъ общ. съветници за взети суми взаимнообразни? — Б. Р.)

Приходнитѣ и расходнитѣ документи не търпятъ никаква критика. Тѣ не отговарятъ и на най-малкитѣ изисквания за установяване достоверността имъ. Тѣ не сж завѣрявани и подписани отъ надлежното и отговорно лице.

Докладътъ носи дата — 13 февр. 1928 г. Комисията се състои отъ г. г. Г. Димитровъ, пом. кметъ, съветници г. г. Янко Цанковъ и Авр. Гачевъ, и Държавния контрольоръ Цанковъ. Почтенната комисия приемавъ доклада, че сумитѣ сж „условно оправдани“.

Великодушна, щедра анкета!

При тоя хаосъ на всички книжа въ комисарството, при тая пълна неуредича и преструвающа се касиеръ съ „не помня“, „не зная“, нѣма мѣсто за „условно оправдание“. Какъ може да се допустне, че липсата на 1,725,496 л. (*единъ милионъ седмстотинъ двадесетъ и петъ хиляди, четирестотинъ деветдесетъ и шестъ лева*) сж „условно оправдани“?! Тоя милионъ и повече сж общински пари,

взети отъ кесията на гражданствотъ отъ залъка му, а тамъ въ комисарството разни партизани — неопитни, неспособни — се движатъ безъ контролъ, безъ надзѣли три години! Само това можѣ анкетата да издири? — Граданитѣ съ пречупенъ грабнакъ и наведена глава се движатъ подъ тежестъта на живота, а тамъ въ комисарството разни партизани — кандидати за пом. кметове — оватъ открити въ смѣтитѣ си, и да не блаженствуватъ! Стига тая воризация на партизани! Партищината ще погуби общината. Нека честни и опитни граждани, огледъ на политически убеждения, народностъ, коренни жители, мюжи за своето стопанство, бждѣ настанени на служби, защото тѣ ще посмѣятъ да не оправдаятъ коя сума, тѣй като това ще засѣдѣхъ бащи, братя, съгражданинъ Другъ е въпросътъ съ недавна дошли „пришелци“, — резултатъ е такъвъ, какъвто анкетата е нирила. — Защо се боятъ нѣкои пански среди отъ подобна анкетна института „надничарство“ за кесе харчи 2,000,000 лева годишно?

Нека тая анкета и гукъ надзѣтъ за да се види какво се върши. И сме демократично управление? И всички наши дѣла сж открити, вършатъ подъ кристално стѣкло? Нали е „пакостна“ партизанщина — Питаемъ надежда, че общ. съветъ при разглеждане на тоя докладъ ще се постави на висота и ще гледне сериозно на въпроса, и отпрати тоя докладъ и решението г. прокурора, който да си каже ето слово. Чистилището е тамъ!

Д-ръ Н-в

А. И. Мановъ.

III. Варна презъ 1850 год.

Въ 1610 год. Варна, споредъ денята на географъ *Bruzen la tinnère*²⁾ била разграбена и изгорена отъ казацитѣ, които освободили християни, находящи се тукъ, и роби. Тогава турцитѣ за да прерватъ всѣкакви други нахлувания страна на казацитѣ или други седни християни, укрепилъ Варна като я обградилъ съ здрава стѣна която затваряше града отъ всѣ страни. Отъ тогава Варна се счела много справедливо, укрепилъ пунктъ на Отоманската империя Черно-море. Ето защо въ всички войни — между руси и турци се нувла постоянно името на гр. Варна. Между това въ 1773 г. усилията генералъ баронъ *Ungensternberg* превземе Варна, пропаднаха, та ония на генералъ *Каменски* пѣ 1810 год.

Честъта да бжде господаръ града Варна бѣше запазена на еднотъ отъ най-добритѣ генерали-администратори на руската армия, а и то, на конта *Михаилъ Воронъ*

1) La „Bulgarie ancienne et moderne“ Par André Papadopoulos Vretos. Saint-Petersbourg 1856.

2) Le Grand Dictionnaire Géographique Critique. Venise 1741 in fol. Tom. X. article V a r n a.

(днес (1852) князь и командантъ на казашката армия), въ паметнитѣ сражения на 1828 год.

Императора Николай I, който благодарвалъ отъ една съседна могила съ великодушенъ интересъ движенията на армията си, въ негово пришествие станало предаването на града Варна на 11 Октомврий 1828 г., следъ една здрава обсада отъ 70 дни отъ къмъ суша и море. Падането на Варна произвело голѣмъ шумъ въ Европа, а двойна сензация между завистливитѣ журналисти за руското тържество, защото смѣтали Варна непревземаема и защото никога до тогава турски адмиралъ не е билъ падналъ пленникъ.

Дипломатическото тѣло, което придружавало императора Николая въ това сражение 1828—29 год. срещу турцитѣ, тръгнало на 6 Октомврий отъ Одеса и пристигнало въ Варненското пристанище въ момента, кога биле почнали преговоритѣ за предаването. Така цѣла Европа била свидетелка на това ново тържество на руската армия срещу турската, както и отъ великодушното поведение на Николая I.

... Императоръ Николай, на когото щаба му билъ на борда на адмиралския корабъ, командуванъ отъ храбрия капитанъ Папахристоръ (по произхождение грѣкъ), влѣзълъ въ Варна придруженъ отъ великолепия си щабъ, минавалъ презъ купъ развалини на слаби дървени къщи, разпръснати отъ снарядитѣ на толоветѣ. Той се отправилъ право въ съборната църква за да благодари богу за новитѣ лаври, съ които бѣха достоени войскитѣ му. Митрополитъ го облеченъ съ тържественитѣ и одежди и съ Евангелието на рѣка осрещналъ Императора предъ входа на Църквата. Следъ извършване а молебена Импер. Николай, като остоенъ и истински християнинъ, аздалъ чрезъ генералния си адютантъ Орловъ, сумата отъ хиляда холандски дуката, на беднитѣ семейства, които най-много пострадали презъ обсадата и останали безъ зрочища. Въ сжщия день императорътъ пожелалъ саморъчно да възгради усърдието, предприемчивостта и храбростта на главния омендантъ на обсаднитѣ войски на Варна, като му е далъ една златна табля съ слѣдующия надписъ: *За ревезмането на Варна. Този отличенъ подаръкъ билъ съпроводенъ въ едно саморъчно писмо на императора Николая съ следното съдържание:*

Варна, 16 октомври 1828 г.

Главния адютантъ контъ Воронцовъ.

Следъ благодарствения актъ на севишния, който протежира правата и увѣнча съ нови сполуки русата армия, азъ желая да почета иметъта на славния ми предшестеникъ, който изгуби славата и живота, но не и честта, подъ стѣнитѣ на Варна, които ги завладѣхме. Тукъ адна неустранима синъ на Jagel, Ladislas, Полския царъ, като се справаше подъ знамето на християнството. Не е известно мѣстото гдето живяватъ неговитѣ останки, но азъ желая да увѣковеча паметта му въ голицата на Полша по единъ достоенъ нему начинъ. Определямъ за нея цель дванадесетъ орджия отъ излото на ония, които взехме въ Варна. Давамъ ги на града Варшава, гдето ще ги изпратите веднага.

Тия орджия ще се поставятъ на най-подходяще мѣсто, съгласно повѣдъта на Н. И. В. Цесаревича за честь на героя, който не е вече между живитѣ; за честь на храбритѣ руски бойци, на които славата отъжсти неговата смъртъ.

Изпълнението на моята воля Ви възлагамъ и съмъ винаги

Вашъ преданъ Николай.
(Следва).

Архим. Иннокентий.

Копирнитѣ книги

на Варненската българска община.

(1868 — 1876 год.) (9)

На стр. 223 съ дата 5.11 1869 г. е помѣстено копие отъ писмото до Б. Община въ Добричъ, което предаваме изцѣло.

„Крайното ны станъ на 28-ий престаналаго, въ него Вы притворихме писму, което е преписъ на цариградското писму, за прѣземаването на което не ся съмневаме“.

„Отъ прѣвото издание още на Вашѣ-ты не упълномощены писменно двама членовѣ, узнахме че, помѣжду Вашѣ-ты и Нашѣ-ты общинж съществува нѣкакво неспоразумѣние и пречинжтж, като не можихме до сега да узнаемъ за отстранението Вы и за непрепознаваието Вы на Тукашнжтж Българскж Общинж. Принудихме сж да проводимъ Негово Високопреподобие Отца Архимандрита Панарета за да Вы съвѣтѣ да не постѣпвате на противъ препознататж ны отъ Царското Правительство общинж. Отецъ Архимандритъ колкото и да сж е старалъ за да зближи тѣзы двѣ братски общини, за които трѣбва отъ истѣннж да ги поддръжаваме взаимно, за добрый порядокъ на вѣроисповѣданieto“.

„Выи Господа знайтѣ: че тозы градъ е-центръ на сичкжтж Варненскж, Пазарджискж, Провадѣискж и Балчишкж окружность, въ който градъ Варнж, ся изискова да бжде дѣйствително снабденъ съ сичкж-ты си преимущества, за да може да развѣя просвѣщенiето то и привлече любовтж на Любезното ны Царско Правительство. Нъ за жалостъ! Вашѣ-ты постѣпки ни скръбятъ твърдѣ сърдцата ны, като глѣдаме че, вмѣсто да ны подадете сичкж-тж Вашж подпорнж ржжж, за доброто църковно устроение и за потдържанieto на богоугоднитѣ ны заведѣния; то напротивъ правитѣ сжжжжж въ общый порядокъ и напредокъ. — Казали стѣ на Отца Архимандрита че, за да се споразумѣме съ Вашѣ-тж общинж връхъ подаренжтж намъ особна помощъ за поддръжанieto на тукашнитѣ училища църквж да събиремъ по гр. 6 на едно домоводство трѣбвало да отидатъ отъ тука двама или трима членовѣ за споразумѣние“.

„Нъ ный сяко такова споразумѣние счита за излишно; Понеже Царското Правительство е отстѣпило само намъ тѣзы помощъ по б за поддръжанieto на училище—църквжтж, а не другиму. За да ся увѣритѣ че, тѣ е тжй и че само намъ сж е подарила тѣзы помощъ можетѣ да проводитѣ отъ Вашѣ-ты градчалницѣ двама или трима, за да ся представятъ на тукашный Мютеарификъ и да го питатъ за рѣченното Емирнаме и му сж е дало. То ся даде съ врътя по просбатж ны само за тука, гдѣто да можемъ да поддръжимъ тукашны-ты Богоугодны заведенiя и съ тѣзи сила писаме до главнж-тж Българскж общинж и Цариградъ, за да ни проводятъ Негово Високопреподобие Отца Архимандрита Панарета, за да дойде тука и да бжде началникъ и управитель на сичкж-ты църквы въ тукашнжтж окружность и за разпорѣжданiя на църквитѣ до рѣшенieto на църковный ны Въпросъ“.

„За това, за послѣденъ пжтъ Вы казваме: че ако не сж съобразитѣ по царското Емирнаме; както сж е намъ дало, и придадетѣ въ пълно събранитѣ пары по б-тѣхъ гроша на отца Архимандрита, които стѣ събрали въ името на тукашнж-тж общинж. — Тогава дайте писменно отговора Архимандриту на Вашето общественно мнѣние че, ще ги платитѣ или не! За сяка послѣдня случкж тукашнжтж Б. Общинж подъ не отговорностъ“.

„И за тѣ Вы братски съвѣтѣваме, съобразетѣ сж съ горньото ны съдръжане, за да не ставаме за укоръ прѣдъ другы-ты Българскы общини и прѣдъ тукашны-ты мнимы грѣбѣ“.

„А за дрргж-ты Вы постѣпки, като Вули и Кръстителны писма, ко-

ито стѣ си наскоро гетирдисахте, безъ знанието на тукашнжтж общинж, която сж е препоручила за всяки случай прѣдъ Царското Правительство зашто нашиѣ вули и кръстителны питма не ви ся прѣтѣ и упознаты, то имжйтѣ добринж-тж и ги придайтѣ на Н. В. П. отца Архимандрита“.

На стр. 227 е помѣстено копие отъ писмото съ сжща дата до Арх. Пенарета въ Добричъ, съ което му се съобщава да вземе паритѣ, за които по-горе става дума и да узнае по кои причини и съ какво право събрали паритѣ, като за това поиска писменъ отговоръ, който да изпрати въ Варнен. община. Следъ стореното да замине по селата и събере „иструкции“ съ истински подписи за да се узнаятъ кои сж причинитѣ за всичко станало.

Копиетата отъ писмата отъ 228 стр. до 248 не съдържатъ нѣщо важно и сжщественно.

(Следва).

Рекламното албумче на Варненската община.

Варненската градска община за да популяризира гр. Варна, като курортъ, е издала едно албумче съ шестъ листа, които на всѣка страница иматъ акварелна картинка на изгледи отъ Варна и околността ѝ съ кратко описание. Идеята е похвална. За голѣмо, обаче, съжаление сведенията, които се даватъ въ него, не сж вѣрни. Тѣй даденитѣ сведения заблуждаватъ гоститѣ лѣтвовници, особено чужденцитѣ, които сж строги въ подобни случаи и искатъ самата истина.

На край на коридитѣ сж означени ценитѣ на хотелитѣ и частнитѣ квартири. Питаме: отговарятъ ли тѣ, които трѣбва да бждатъ гарантирани отъ общината, които ги посочва въ официалното си издание, на действителността? Отъ гдето е черпила тия сведения сжжжжпата лѣтвовишна комисиия?

За художествеността на оригиналитѣ на акварелитѣ не може да има споръ; но дали тѣ сж избрани сполучливо за да представятъ Варна, както трѣбва, за да може единъ чужденецъ да си състави понятие за нея, това е другъ въпросъ.

Пристанището. Отъ картинката (1 стр.), не се вижда, преди всичко, да ли то е Варненското. Подъ нея може да се напише името на кое да е пристанище въ свѣта. Картинката трѣбваше да представлява общия изгледъ на пристанището и града, каквито видове има отъ всички страни на Варна.

Старитѣ квартали. Картинката отъ квартала (2 стр.) е въ I уч. на града, съ християнско население. Много чудно, отъ кжде въ този кварталъ, е влѣзла „фереджосана ханѣма, на която тракатъ налѣмитѣ ѝ, непризнаваща освободителнитѣ укази на Мустафа Кемалъ?“ Види се, въ фантазията на писача, който се връщаль отъ нѣкоя кръчма, съ хубаво вино, въ тая часть на града.

Общъ изгледъ на града. Подъ картинката (3 стр.) се прави общо описание. Питаме: по коя статистика градътъ добилъ 70 хил. население? Говори се за хубавитѣ му сгради — театърътъ недовършенъ, а гдето сж хубавитѣ сгради (к. н.) на библиотеката и читалнята му?

Варненскитѣ плажѣ. Картинката отъ плажа (6 стр.), съ описание, че е дългъ „нѣколко километра.“ Тѣсно находящиятъ се плажѣ не е нѣколко километра, а малко повече отъ километъръ.

„Терасата“. За терасата (7 стр.) съ спретнатата сграда на новия ресторанъ нѣма да говоримъ. Съ тая нова сграда достатъчно се подиграва цѣлиятъ градъ.

Околността. Описанието на картинката (8 стр.) е много ограничена. Писачитѣ вижда само града и варненскитѣ лозя, а не вижда цѣлия Варненски заливъ съ окръжающитѣ го височини, морскитѣ брѣгѣ отъ Галата до носа Емине, отъ които се почва Балканската верига (Стариятъ

Хемусъ) съ всичкитѣ му разклонения.

Евксинградскитѣ дворецѣ. Писачътъ го поставя (9 стр.) на „северния край на залива“, когато той въ сжщностъ е на източния.

Карантината. Отъ картинката (10 стр.) не може да се състави никаква представа за карантината. Разстоянието отъ гарата до карантината по шосето е 6 км., а не 4 км. Значи 50% е икономисана истината.

Галата. Сжщо отъ картинката (10 стр.) не може да се състави никаква представа за Галата. Тя е единъ обикновенъ пейзажъ. Плажътъ нито е красивъ, нито е удобенъ, защото е изложенъ на северъ.

Девненското езеро (?). Картинката (11 стр.) представляваща това езеро не отговаря на названието, защото източното действително е *Варненско*, а западното — *Гебедженско*, а дветѣ се наричатъ „Девненски“. Казва се, че то „отражава чисто швейцарски пейзажъ (?).“ Гдето сж тукъ швейцарскитѣ планински великани и дълбокитѣ сѣнки, които тѣ хвърлятъ върху езерото ??? Последното отговаря каквото си и е: на крайморски лимани.

Аладжа манастиръ (български Св. Троица). Картинката (12 стр.) не представлява манастира, а само една малка часть, която би трѣбвало да носи названието „Северната партия на манастира“. Не може да се твърди че манастирътъ е „основанъ отъ св. Апостолъ Андрей“. Действително тукъ е било скривалище за първитѣ християни въ тъмнитѣ му пещери, презъ време на гоненията, но той е основанъ, като манастиръ презъ времето на Константина Великий, въ първата половина на IV в. сл. Хр.

Каменната гора (? ?). Горното название е погрѣшно и географически, и геологически. По турски се казва „Дикили-ташларъ“ (изправени камъни), а на български „Стълбове“. Споредъ писача се намирили само на единъ часа отъ Варна ???

Разстоянието отъ Варна е 17 км., повече отъ 4 ч. пешкомъ. Съ автомобилъ, поради лошия пжтъ, е почти невъзможно да се отиде. По желѣзницата до Гебедже и отъ тамъ до тѣхъ е повече отъ 4 км. пжтъ пешкомъ.

Въ описанието подъ картинката се казва: „между дветѣ Варненски езера“, когато „Стълбоветѣ“ сж отдалечени отъ канала между дветѣ езера, повече отъ 4 км.

Геологическо заблуждение е, да се пише, че „това е каменна гора“. Така е наречена погрѣшно отъ единъ французинъ.

Въ четири реда, четири заблуждения!

И тѣй малкото рекламно албумче за курортна Варна отъ началото до края е пълно съ невѣрни работи. Интересно е да се знае колко е струвало то на общината, колко пари сж броени на п. кмета г. Нейковъ за неговитѣ командировки въ София по отпечатването му и каква работа собствено е вършилъ при издаването на това „голѣмо“ издание на общината.

Коренякъ-Туристъ.

„По-добре късно, отколкото никога“.
(Предизвиканъ отговоръ).

Преди месецъ и половина, появи се въ В. О. В. една статья „Вижшия видъ на градоветѣ“, съ която анонимния авторъ разсжждава какво физиономията на единъ градъ се определялъ не само отъ изправността на улицитѣ, хубостта на сградитѣ, но още отъ движението на публиката по тротоаритѣ, или по улицитѣ, отъ шумътъ, който се произвежда и др. още дребни работи. Тия мисли на анонимния авторъ сж умѣстни и ние се присъединяваме къмъ тѣхъ. Не можемъ, обаче, да разберемъ, да схванемъ, отгдето нажде, ни въ клинъ, ни въ ржавъ, намѣсва нѣкакви си „стари варненски среди“ въ своята статья. Четохме, прочетохме следнитѣ редове и не намѣрихме никаква смисленна свръзка между първата часть на статията и втората ѝ часть: — има наистина стари варненски среди, които се чув-

Рекламирайте
работата си чрѣзъ В-къ
„ВАРНЕНСКИ КОРЕНЯКЪ“
въ това ползвате себе
и, помагате на вестника.

ставуваха засегнати колчемъ се говори за известни стари порядки, не съвместими съ изискванията на един модерен градъ. Нека тия среди бждатъ увърени, че „управниците“ пришелицъ“ *уважаваатъ всичко старо, което противоречи на свѣтлината, на хигиената, и на здравия разумъ* (к. н.).

Тия пришелицъ, които пълнятъ голѣмитъ градове, сж българи, мнозина отъ тѣхъ добри българи, опитни, честни, благонамерени. Нима е престъпна амбицията имъ да създадатъ и тѣ нѣщо въ града, въ „който сждбата ги е настанила?“ — Авторътъ на тая статья, както се вижда, е „пришелецъ“, и за това се надценява, като културен човѣкъ, попадналъ между некултурни „стари варненски среди“. Ще бждемъ обективни, логични при анализирание мислитъ му. Ние не познаваме такива „стари варненски среди“, които се възмущаватъ отъ засега около „старитъ порядки“, които следва да се премахнатъ по изискванията на един модерен градъ. Ние бихме желали да се конкретизиратъ тия „среди“, но това не може да стане, защото ние знаемъ, че „стари варненски среди“, не съществуватъ, а има нови „среди“, които се въодушевяватъ отъ всичко модерно, касающе се и до благоустройството на един модерен градъ. Тия нови „среди“, обаче, мислятъ, пропити отъ чувство на законностъ, че щомъ се отчуждава цѣлъ имотъ на единъ гражданинъ, трѣбва да му се даде мѣсто, съответно на неговото, и да му се плати минутно мѣстото, отчуждено за улица и пр. Противното се практикува отъ „пришелицитъ“, както ги нарича анонимния авторъ, и това доказва за лишенъ пжтъ, че у тѣхъ липсва чувство на законностъ и „уважаваатъ всичко старо, което противоречи на свѣтлината, на хигиената и на здравия разумъ“. Диктува „здравия разумъ“ да се *плати*. „Старитъ варненски среди“, ако има такива, създадени отъ фантазията на анонимния авторъ, не могатъ да бждатъ противъ „свѣтлината, хигиената и здравия разумъ“, защото преди да е дошълъ той въ града ни, тѣ сж носили култура, свѣтлина сж прѣскакали, и сж имали здравъ разумъ. Той помислилъ е, че варненцитъ сж „некултурни“, и той, като „културенъ“, „честенъ“ (1), „опитенъ“ (1) и „благонамѣренъ“ (1), дошълъ е между насъ, изпратенъ отъ Провидението, да модернизира града и да насади порядки, които днешното време изисква. За жалостъ, той не е отъ „модернитъ“, нито отъ „културнитъ“, той е отъ „ретрогради-екзотичи“, защото уважава всичко старо, което противоречи на свѣтлината, на хигиената, и на здравия разумъ“. Е, добре, кой е „културния“? Кой е „некултурния“? Кой уважава „старитъ порядки“? Кой е противъ „свѣтлината, хигиената и здравия разумъ“? — Ние, кореннитъ жители, сме за „свѣтлина“, „за хигиена“, и имаме „здравъ разумъ“, който ни ръководи въ всички наши начинания, въ всѣко наше творчество. Това неволно признание на тоя „пришелецъ“, което не възбужда никакво съмнѣние, е едно неопровержимо доказателство, че той е за глупави традиции, стари порядки, за некултура, за нечистоплътностъ, и за неразумие. Такъвъ човѣкъ може ли да има „амбиция“ да създаде нѣщо ново и нѣщо модерно, което да „определя културната степен“ на града? — Парамидално самонаимение има тоя господинъ за себе си и за мисията, съ която случайно отъ Провидението е натоварено да изпълни, но за жалостъ, той съ подобни схващания по-добре ще направи да даде край на своята дейностъ и да ни освободи отъ мрака, отъ нечистоплътностъ и отъ неразумие съ прекратяване своето жалко съществуване между насъ — кореннитъ жители, които уважаваме ония „пришелицъ“, както той ги зове, които сж порядъчни, „честни“ и „добри българи“.

Ив. П-ски.

**Разпространявайте
В. „Варненски Кореняк“**

Л. С. Б.

Нашитъ народни дѣйци въ епохата на възраждането.

(По случай 50 годишнината отъ освобождението ни, четено въ женското д-жество „Любовъ къмъ Родината“). (2)

Главниятъ послѣдователъ на О. Паисий, който следъ много години отново заговаря настойчиво за възраждането на българската народностъ и премахване на духовното робство, наложено отъ гръцката Патриаршия, е Неофитъ Хилендарски, или както самъ той се подписва Архимандритъ Неофитъ Петровъ, Котленица. Никой другъ, като него не познава тѣ основно икономическото, просвѣтното и политическото положение на България. Той твърдо е убеденъ, че главната пречка за свѣстяване на Българ. народъ е гръцкото духовенство, убило социалнитъ и национални добродетели у тоя народъ. Той разбира, че страната трѣбва да се освободи отъ враждебното, надменно и лакомо за лични облаги гръцко духовенство. Че тя трѣбва да се сдобие съ свои единородни владци и свещеници, които не само ще проповядватъ словото Божие на роденъ езикъ, но ще бждатъ и похуманни въ обносикитъ си, ще се чувствуватъ задлъжени да издигнатъ просвѣтно и нравствено тоя народъ и ще му бждатъ водители и застъпници и предъ властятъ. И отецъ Нефитъ, следъ като напуска манастиря, започва организуването на народнитъ сили. Той обикаля България, буди народния духъ, като учителъ, проповѣдникъ и утѣшителъ. Въ Свищовъ той учителствува цѣли 18 години, заедно съ виднитъ тогава първи учители Христати Павловичъ, Емануилъ Васкидовичъ, Поповичъ и др. Къмъ края на 1830 година се заражда едно недоволство противъ търновския гръцки владика, което се разпространява по цѣла България и се изразява въ общъ народенъ протестъ срещу цѣлото гръцко духовенство и позивъ за своя национална иерархия. Съвременникътъ на Неофита — Раковски пише за Цариградската Патриаршия, че „Великата, православна черква е забравила своята Евангелска целъ и се е превърнѣла въ нѣкакво търговско-финансово учреждение, гдѣто на търгъ се продаватъ служби и данъчни предприятия. Който има повече пари и по-силни ходатаи, той заема вакантното владишко мѣсто. Образование, моралъ, авторитетъ не сж необходими за да се заеме най-високото мѣсто въ черковната иерархия“. Вслѣствие на това положение, недоволството въ българскитъ епархии все повече и повече расте. Къмъ 1838 г. ние виждаме О. Неофита въ Цариградъ. Тукъ до сега е имало около 30 — 40 хиляди българи, търговци, занаятчии; всѣки е билъ предаденъ на работата си и народното чувство у тѣхъ не се е било пробудило. И ето, О. Неофитъ пристига тукъ „като отъ Бога пратенъ посланикъ до българитъ да посѣе първото сѣме на възродения народенъ духъ“, както пише Раковски.

Опитенъ ораторъ, екзалтиранъ родолюбецъ, свикналъ между простия народъ и добре позналъ чувствата му, болкитъ му, О. Неофитъ бързо спечеля довѣрието на българскитъ еснафи и търговци, като имъ внушава идеята: да се състави едно българско общество за да могатъ да се събиратъ въ едно мѣсто и да обмислятъ заедно желанията си. Такова мѣсто въ Цариградъ можеше въ тия времена да бжде само една народна българ. черква, която да съсредоточи не само живущитъ въ Цариградъ българи, но и въ България, да има влияние надъ всички българи и по неинъ позивъ всички еднородно да дѣйствуватъ за общото благо“.

Патриаршията не можала да не забележи влиянието на О. Неофита и е търсила поводъ за да го премахне, и ето — безъ сждъ, беззаконно го грабватъ и заточаватъ въ манастиря на св. Гора. Но избѣгалъ и спасилъ, като по чудо, отъ това първо заточение, О. Неофитъ се за-

върща въ Цариградъ и залавя за дѣлото си. Тоя пжтъ той намира силна поддръжка у високообразованния мжжественъ ретникъ за черковната ни свобода и книжнина — монаха Илариона Михайловски отъ Елена, впоследствие епископъ Илар. Макариополски. И двамата сж обзети съ сжщия идеализъмъ. Първия знае да увлича маситъ съ популярното си огнено слово, другия, по-образованъ, умѣе да вдъхва довѣрие у по-издигнатитъ и у самото правителство, което вижда въ негово лице тактиченъ и политиченъ български първенецъ. Но тѣхната дѣйностъ внушава опасения въ гръцката патриаршия, тя е силно възмутена отъ тѣхното поведение и ненадейно ги грабва и заточва въ св. Гора въ различни манастири. О. Неофитъ отъ страдания, мъки и лишения умира, а Иларионъ бива възвърнатъ благодарение на влиятелни българи. (Следва)

Голѣмото протестно събрание

Ние хроникирахме въ брой 10 отъ 1 февруарий т. г., че нѣколко бивши членове на бившата религиозна гръцка община сж осмѣлили да подадатъ до Гръцко-Българската Емиграционна комисия молба, претендирайки 180,000,000 лева за църквитъ, училищата и имотитъ, принадлежащи на бившата гръцка религиозна община. Бившитъ членове на сжщата община, които не сж напустили отечеството си, въ голѣмото си болшинство, самостойно и безъ подбуда отъ вънъ, съзнавайки престъпното намѣрение на изселващитъ се такива отъ тукъ, устроиха многолюдно протестно събрание на 22 януарий т. г. и взе се резолюция, съ която отхвърлятъ несправедливитъ домогвания на тия изселлици — малцинство. Сега, обаче, гръцкия делегатъ при казаната комисия е заявилъ, че тоя протестъ на кореннитъ жители — бивши членове на религиозната община — е билъ взетъ подъ натиска на мѣстната властъ.

Това заявление на казания делегатъ е крайно невѣрно и тенденциозно. То е клевета по адреса на нашитъ мѣстни власти, които не взематъ абсолютно никакво участие по тоя въпросъ. Бившитъ членове на религиозната гръцка община, които живѣятъ тука, сж достатъчни зрели, и независими граждани и могатъ сами да разсжждаватъ за основателността или не на едни претенции, които сж кукли и несправедливи. И то отъ кого сж тия претенции? Отъ нѣколцина фалирвали търговци, отъ нѣколко голтаци, които не можаха да намѣрятъ препитание въ своя роденъ градъ и самоволно напустиха града следъ балканската война. Ние нѣма да охарактеризираме тия личности, защото тѣ сж известни на цѣлото гражданство. Едно само е възмутително, че тѣ искатъ по тоя начинъ да се обогатятъ на чужди грѣбъ, като даватъ охота и на други, които не сж напустили пределитъ на царството и не принадлежащи на гръцкото етническо малцинство, но възползувани отъ услугитъ на тѣмни личности, да претендиратъ и тѣ за ликвидирание имотитъ си. Ние сме победени, но можемъ още да реагираме въ името на законността и справедливостта, противъ незаконнитъ домогвания на тия бивши членове на гръцката религиозна община, които нѣматъ абсолютно никакво право, както това по-рано сме хроникирали, да искатъ ликвидирание на църкви, училища и имоти. Защото тия имоти се намиратъ въ ржцетъ на останалитъ тука бивши членове на религиозната община; тѣ ги управляватъ, и следователно, съставляватъ собственостъ на това болшинство християнско население, което е взело участие въ строежа на тия имоти.

За да се парализира тая измислица на казания гръцки делегатъ, да се заличи тая непристойна клевета спрямо мѣстнитъ власти, устрои се отъ бившитъ членове на казаната

община, живущи тукъ, на 14 юни въ 2 ч. сл. пл. въ зала „Съединение“, импозантно второ протестно събрание, което се откри отъ председателя на бюрото г. Мих. Филповъ и даде думата на секретаръ г. Панко Василевъ, който говори дневния редъ и отблъсна всѣка клевета, която унижава честта и достоинството на бившитъ тукъ членове на религиозната община, като тѣ сж били послушни орждия на мѣстната властъ Събранията у насъ сж свободни, свободата на слово е гарантирано, ние сме свободни независими граждани и съзнавайки важността и сериозността на въпроса, сме се събрали свободно, безъ да ни е наложено подобно събрание Измислицата, клеветата сж плодъ на шовинизъмъ, които не могатъ да иматъ влияние, защото истината помрачава. Взема думата г. Мих. Филповъ (адв.). Последниятъ обстоятелство, исторически и юридически разгледа тоя въпросъ, като каза, имотитъ, за които нѣколко изселлици се личности претендиратъ, не могатъ да бждатъ собственостъ на емигрантитъ-грѣци, а тѣ сж собственостъ на цѣлото християнско население, което е давало средства за тѣхното построяване. Следъ тѣ обстоятелствени речи, взе се резолюция духътъ на говореното и натовариха предшиката комисия да поднесе на надлежното мѣсто, резолюцията, която се подпише отъ всички присъствающии предъ нотариуса.

Единъ „пришелецъ“ се подиграва.

Културно-просвѣтното икономическо „Варненски кореняк“ има своя висока и благородна задача отъ всички свои други задачи, създаде поминъкъ на своитъ безработни членове. За изпълнение тая задача настоятелството на д-вото, взело похвалната инициатива да покаже нагледно бубохранението, което въ града ни е вирѣяло въ минлото и е принасяло голѣма полза Естествено, това изисква време, труд и постоянство. Настоятелството: цѣлътъ е устроило въ салона на оштинския лозовъ разсадникъ една демонстративна изложба по бубохранението. Целътъ на изложбата както казахме, е да покаже на кореннитъ жители, и на гражданитъ въобщо, че бубохранението може да вирѣе въ града ни и следователно, може да създаде поминъкъ, защото условията въ днешно време помагатъ.

За съжаление, единъ „пришелецъ“ като взелъ поводъ отъ тая изложба, пожелалъ да се подиграе съ мѣстнитъ жители и далъ една вина въ единъ мѣстенъ вестникъ която гласи:

„Кореняцитъ отъ Варна готвятъ изложба на предмети, които се работватъ отъ мѣстни жители жѣ и мжже“. Никаква изложба, въ положението сме да узнаемъ, не се преготовлява, нито е минало презъ устна на настоятелството да устрои подобна изложба. Настоятелството дейно и се грижи да намѣри поминъкъ на безработнитъ членове на д-вото, да разпространява между гражданитъ идеитъ на д-вото. Трѣбва да е *завидели* на това творчество тоя „пришелецъ“ и за то се е осмелилъ да се подиграе съ кореннитъ жители. Тая злобна завистъ е твърде *естествена*, защото тоя „сждбата е настанила тукъ отъ страната на произволицитъ има „амбиция“ да създаде по своя инициатива нѣщо въ града, което ще бжде полезно на гражданитъ. Понеже тая инициатива се взема отъ кореннитъ жители, които сами грижатъ за своя поминъкъ, то тия протестира съ тая подигравка, и казва своята скрита неприязненостъ къмъ всѣка проява за творчество за благостоянието на кореннитъ жители. Съ възмущение и съ отвращение прочетохме това антрефи въ единъ отъ мѣстнитъ вестници съ което се нанася тежка обида на всички коренни жители. Това е *пристойно и непростително*. Има по-

шелци“, които живяват отдавна между нас, които се въодушевяват от идеите ни, и които напълно споделят нашите схващания по управлението на стопанството ни, и никога не си позволиха подобна подигравка, какъвто тоя словоохотлив „пришелец“ си е позволил. Има и нови „пришелци“, но у тяхъ Слагоразумието, коректността и скромността надделяват и схващатъ положението си, като съграждани. Ние уважаваме подобни съграждани, които почватъ да мислятъ като насъ относно извеждането и повдигането на стопанската ни община отъ това забатачено положение съ мъркитъ, които ние препоръчваме и проповъдваме. Но да се настани единъ „пришелец“ между насъ и вмѣсто да се храни отъ готово сложената му трапеца, осмелява се да се подиграва съ насъ. Това е възмутително, и ние следва да държимъ смѣтка за това. Ние нѣмаме другъ начинъ за отплата, и не желаемъ да се разправяме съ него, защото, „като му поразтъркаме малко кожата, веднага му се явява козината“. Нека видятъ кореннитъ жители, че тѣ ставатъ подигравка на единъ словоохотлив „пришелец“ и да държатъ смѣтка за всичко това, а когато дойде денятъ да му дадатъ заслуженото. Подобно предизвикателство възбужда у насъ чувство на отдаване заслуженото и подбужда ржката да вдигне завѣсата на миналото на тоя „пришелец“ за да види гражданството, че това негово минало е несвѣтло. Предупреждаваме тоя „пришелец“ да се свие въ черупката си и да не дава волностъ на язика си. Я Д.

Хроника

Благодарност изказва К. Пр. Ик. Д-во „Варненски Кореняк“, на: Църковното Настоятелство на Катедралата, Общинското Управление, Постоянната Комисия, Училищното Настоятелство, на г. г. Ст. Капитановъ, В. Шкорпилъ, Я. Заркоста, М. Балтаджиевъ, Ас. Николовъ (фаб. „Текстиль“), Яни Д. Тракоулу и г-жа Домна Хр. Проваджлиева за готовността имъ да дадатъ черничеви дървета по изхранване на бубитъ.

Интересно дѣло. На 22-й Юний бѣ сложено на разглеждане у. д. (ч. х.) № 826/27 на В. О. Сждъ, заведено отъ г. Кръстю Петковъ, търговецъ на жита, противъ г. Драгомиръ Сакеларовъ, адвокатъ, за това, че на 22 май 1927 г. последния, като държалъ предизборна речъ въ салона „Прошекъ“ за народни представители, билъ засегналъ не само човѣшката честъ и достоинство на г. Кръстю Петковъ, но и „търговския му кредитъ и моралностъ“, че билъ оцетилъ държавата съ съ 1,400,000 лева, и следователно, не трѣбвало той да фигурира въ кандидатната листа за народни представители. Това дѣло представляваше важенъ интересъ.

За защитникъ на г. Д. Сакеларовъ бѣха записани дванадесетъ колеги, но дѣлото се приключи, като г. Кръстю Петковъ оттегли жалбата си безусловно и се задължи да заплати всички разходи, направени отъ г. Д. Сакеларовъ.

Липитъ. Умоляватъ се общинскитъ власти да взематъ мѣрки за запазване липитъ по улицитъ, защото постепенно изгубватъ своята корона и красота чрезъ кършене. Това жестоко кършене, което виждаме ежегодно по липитъ отъ децата, е убийствено за тяхъ. Тѣ не сж насадени за търговия, а за красота и за тяхната лечебна миризма. Общинската каса продава всѣко дърво—т. е. цвѣта, за петъ—десетъ лева и съ това тя се обогатява. Това е спекула, която лишавя гражданството отъ насладата на чудния ароматъ на липовия цвѣтъ. Това трѣбва да се прекрати.

Изложбата. Устроена демонстративна изложба по бубохраненето въ Общинския лозовъ разсадникъ отъ п-во Варненски коренякъ,

се намира въ свършека ѝ. Около 60% отъ бубитъ започнаха да се завиватъ и къмъ първитъ дни на настоящия месецъ ще започне беридбата на пашкули. Въпреки неблагоприятнитъ времена, които имаме презъ тази пролѣтъ и голѣмия недостигъ на черничевата шума, пашкулната реколта е задоволителна. Между многото посетители на изложбата, интересътъ на учащата се младежъ е похаална. Почти всички училища въ града посетиха изложбата.

Настоятелството на Дружество Варненски Коренякъ приготвява лични карти за членоветъ на Д-вото. Всички членове на Дружеството сж длѣжни да иматъ отъ новитъ лични карти, издадени отъ настоятелството; Умоляватъ се членоветъ да се явяватъ въ канцеларията на Д-вото за получаване картитъ,

Научаваме се, че по заповѣдъ на общ. управници, отъ нѣколко месеца се правило одрѣжки отъ заплатата на чиновницитъ при общината за фонда „доизграждане на общинския театръ“. Значи, въ общината има близо 500 чиновника и надничари, отъ заплатитъ на сжщитъ се правятъ месечно надъ 5000 лева удрѣжки.

Не стига това, че всѣки чиновникъ даде по едно дневна заплата помощъ за пострадалото население отъ землетресението, но се създаде специаленъ законъ, съ който се повелява да се правятъ ежемесечно отъ заплатитъ на чиновницитъ по 12% одрѣжки върху данѣка занятиеначиния отъ 1-й Априлъ 1928 год до 1-й Априлъ 1929 год., което значи пакъ отъ гърба на чиновницитъ при общината ще излезе сумата 4 — 4500 лева.

Нека най-после да разбератъ управницитъ на общината, че за доизграждане на театра нѣма нужда да се тормозятъ чиновницитъ съ такива одрѣжки. Това е некрасиво отъ страна на общогражданския комитетъ, който чака отъ залѣка на чиновницитъ и надничаритъ да създаде фондъ за театръ и музика!

Напомнюваме на г. г. членоветъ на посмъртната каса да бждатъ редовни въ внасяне вноскитъ си, въ противенъ случай, тѣ преставатъ да бждатъ такива и ще се заличатъ отъ списѣка. Има да се внесатъ за два смъртни случая за попълване аванса.

Въ случай на смъртъ, близкитъ на починалия членъ веднага да съобщаватъ писмено въ канцеларията.

Напомнюваме пакъ на г. г. абонатитъ да внесатъ абонамента си, защото вестникътъ ни се издържа изключително отъ абонамента.

Така сжщо да внасятъ редовно и членскитъ си вноски, защото ние знаемъ, че членоветъ трѣбва да бждатъ редовни, иначе ще се счита че има отказъ.

Голѣма заблуда. Въ единъ отъ мѣстнитъ вестници четохме, че евангелието било преведено на гагаузски езикъ. Отъ любопитство се отнесохме до тукашната евангелска книжарница за да провѣримъ това. За наше очудване попадна ни се евангелие на караманлийски езикъ, но вмѣсто грѣцки букви, употребени сж български. Значи, споредъ евангелското дружество различие на гагаузския езикъ отъ караманлийския се състои само въ употребата на грѣцки или български букви. Голѣма заблуда и голѣмо невежество!

Все стрижено! Не можемъ да намѣримъ по-подходяща и по-изразителна дума отъ тая: „все стрижено!“ която е народно изречение, когато искаме основателно да упрекнемъ нѣкого въ неговото твърдоглавие или нежелание да съзнае доброто, полезното, да възприеме известно положение, което е ясно и не търпи възражение. Думата „инатъ“ не е благозвучна и не изразява точно онова, което се изразява съ „все стрижено!“ — Въпросътъ тукъ е за ония лица, които виждайки полезността на сжществуването на текстилната индустрия — национално

производство — която подига благосъстоянието на работящитъ — коренни жители — и това на държавата, която отпжжла чуждото производство отъ нашия пазаръ, съ своята по-голѣма трайностъ и ефикасия, която съ гордостъ сочимъ на всички, че фабрика „Текстиль“ за която става дума, е една образцова, модерна фабрика, неимѣюща на себе си равна по цѣлия балкански полуостровъ, и може би и другаде. — които лица, казваме, все пропити отъ духа на отрицанието, отъ духа на разрушението, дигатъ гласъ за положението на работницитъ, като че тѣ сж роби въ тая фабрика и се експлоатиратъ отъ господаря имъ. Ние писахме за тия работнички и за тяхното положение въ миналия бр. 2 отъ 1 май. Не искаме да се простремъ по тоя въпросъ, защото всички знаятъ, че работничкитъ не се експлоатиратъ, а напротивъ сж въ много добро положение. Но духътъ на отрицанието вика: „стрижено!“ Той знае своето, и не иска да види истината. Тоя сжщи духъ иска увеличение таксата на производството, защото била низка. Ние се изказахме, че не трѣбва да преследваме, да тормозимъ нашитъ индустрии, а да ги улесняваме въ тяхната дейностъ, въ тяхното творчество. Но тоя духъ на отрицанието иска националната индустрия да се унищожи и да се установи друга по негово разбиране. Ние крайно съжеляваме, че се намиратъ още хора, които се осмѣляватъ да ритатъ срещу ржжена и да не се убѣдятъ, че действителността е мощна и не може да се сломи.

Шосирането на ул. Мария-Луиза се свърши и гражданитъ се освободиха отъ газене на вода и калъ. Похвално! Но още трѣбва да се извърши едно налѣжаше нѣщо: началникътъ на пжтищата въ общината да се разпореди да се очисти средната алея отъ каманетъ, които лежатъ по нея. Лѣтовницитъ ще се чудятъ защо сж оставени тия каманета по алеята. Много просто: да се докаже, че е работено тамъ.

Общинската власть трѣбва да урегулира ценитъ на предметитъ отъ първа необходимостъ. Лѣтовната политика налага това. Покрай лѣтовницитъ, и ние, мѣстнитъ жители, да не бждемъ ограбени. Ами гостилницитъ, хлѣбопекарницитъ ще ли останатъ безъ контролъ? Трѣбва презъ лѣтото, тия заведения да се ревизиратъ по-често за да имаме чиста, прѣсна гозба и чистъ хлѣбъ. „Слабокултурността“, която още е у насъ, както се изказватъ „културнитъ“, налага да се взематъ сериозни мѣрки.

За централния бюфетъ при морскитъ бани. Сега при уредбата на смесения плажъ, посетението на бюфета е свободно презъ цѣлия денъ. Говорятъ, че общината е разрѣшила на кжпящитъ се отъ двата пола, да се явяватъ въ терасата съ халати. Неморално разрѣше-

ние. Но не стига това, намиратъ се кжпящи — мъже, които се явяватъ между публиката въ терасата съвършено голи само съ едни гащички. Утре и жени съ леко поведение ще започнатъ да сноватъ около маситъ голи и тогава всѣко посещение на порядъчно, честно семейство въ тази красива тераса ще бжде изключено и ще стане мѣсто за срещи само на Донжуанитъ. Това ли е предназначението на тази тераса? Общината е длѣжна да вземе мерки срѣщу това „модернизирание“ за да се предотвратятъ скандали, защото има и ще има възмутени граждани, които не ще търпятъ подобна „културностъ“.

За гробищата, които сж до Колодрума, трѣбва да се взематъ неотложни мѣрки, защото е свято-татствено да се оскверняватъ гробоветъ. Минаватъ коли, пасатъ говеда, кози, устройватъ се любовни срещи и пр. Нека се поставятъ телени огради на откритата страна на гробищата къмъ лагера и ще се запази святостта имъ. Полага се длѣгъ на надлежното мѣсто да вземе тая мѣрка.

Въпроса за комара. Злободневния въпросъ за разиграване комаръ въ казиното се разреши достойно отъ общинския съветъ на 28 того: да не се разиграва комаръ въ казиното, нито въ града, за което да се помоли Фин. Мин. да не разреши. Колко надежди сж осуетени! Колко мечти сж сломени! Въпросътъ трѣбваше да получи това разрешение, защото цѣлата интелигенция въ града, всички културно-просвѣтни организации и конференции се изказаха противъ комара, и следователно *большинството* на общ. съветъ стана отзвукъ на това обществено мнение. Благосъстоянието на единъ градъ не се гради изключително върху комара, както нѣкои мислятъ, като иматъ за *idée fixe* това положение, защото неморалната основа е гнила и нетрайна. Обладани отъ мисълта да дадатъ *магически* благосъстояние на града, нѣкои стопански среди не *избиратъ средства*, стига да постигнатъ целта. Езуитското правило е: целта оправдава средствата!

Нотариални актове за бездомницитъ. Тоя въпросъ отдавна трѣбваше да се разреши въ положителна смисълъ: да бждатъ снабдени бездомницитъ съ нотар. актове. Въпросътъ е вече внесенъ въ Народното събрание и скоро ще получи своето разрешение. Всички бездомници ще иматъ нотар. актове.

Законътъ за амбулантната търговия влиза въ сила отъ 1-й юлий. Разрешение отъ надлежната власть трѣбва да има всѣки амбулантенъ търговецъ, който може да търгува на сергии, бараки и рафтове на определени отъ общ. власть мѣста. Поставяние сергии по тротоаритя не се позволява. Санкцията на закона за нарушението му сж доста строги.

Печатн. и Хромолит. „Просвѣщение“ на П. Зенгиновъ — Варна. Пор. № 289

Бирария, Ресторантъ „Хоризонтъ“

подъ ШОКАРА надъ самия морски брѣгъ

Всѣки Варненецъ или курортистъ може да прекара единъ два часа приятно само въ бирария „Хоризонтъ“, която се намира въ най-живописната местностъ край града, надъ самия морски брѣгъ, отъ кждето се откриватъ величественитъ изгледи на Карантината, Галата, Евксиноградъ и др.

Въ „Хоризонтъ“ можете да намерите отлична кухня, карнацария и натурални Варненски вина и напитки на най-износни цени. Подъ „Хоризонтъ“ има хубавъ морски плажъ за бани.

„Хоризонтъ“ е отворенъ денонощно. Бюфета с на разположение за разни увеселения, банкети, свадби и др. забави безплатно. Концертенъ грамофонъ. Само едно посещение ще Ви увери напълно.